

از معاون جلیلی تا معاون لاریجانی

درباره علی باقری کنی

که معاون بین‌الملل شورای عالی امنیت ملی شد

نه کوچک‌نمایی، نه بزرگ‌نمایی

نحوه مواجهه نیروهای سیاسی با فعال شدن مکانیسم ماشه
در گفت‌وگو با ناصر ایمانی و حسن رسولی

پیشنهاد هسته‌ای به آمریکا

یادداشتی از رابرت آینه‌پورن مذاکره‌کننده ارشد سابق آمریکا

در نقد مطالبه غنی‌سازی صفر از ایران

تحریم کودکان و سالمندان را می‌کشد

نتایج پژوهشی که در نشریه The Lancet Global Health منتشر شده است

ارزیابی کارشناسان از پیامدهای اسنپ‌بک و افزایش تعرفه آمریکا علیه هند بر ایران

فشار بر فروش نفت

گزارش انرژی ۱۰-۱۱

گزارش دولت ۲۰۳

در گفت‌وگو با سه فعال
سیاسی-رسانه‌ای

پزشکیان:
عمده مشکلات
ناشی از تحریم
است

سرمقاله

ضعف و قوت یک گفت‌وگو

گفت‌وگوی آقای رئیس‌جمهور با سه فعال سیاسی و رسانه‌ای قطعاً گامی روبه‌جلو محسوب می‌شود. هم از حیث فرم و هم از جهت صراحت نسبی در بیان آقای پزشکیان و ترکیب پرسشگران که در ایران تازگی داشت و امیدواریم که ادامه پیدا کند. آقای پزشکیان نکات گوناگونی را گفتند که در این یادداشت فقط به چند مورد مهم آن می‌پردازیم. اولین مسئله، تحریم است. پزشکیان گفت که: «آن تئوری‌هایی که می‌گویند تحریم‌ها هیچ اهمیتی ندارند، یا واقعیت‌ها سازگار نیستند... برخی افراد که ادعای درک از واقعیت دارند، خودشان اعتراف می‌کنند که تحریم‌ها می‌توانند از خود جنگ هم کشنده‌تر باشند. نمی‌شود ساده از کنار تحریم‌ها گذشت یا آن‌ها را کم‌اهمیت جلوه داد.» برای درک اهمیت این نگاه که در تقابل با شعارهای اصولگرایان تدر و است، توصیه می‌کنیم گزارش اصلی صفحات اجتماعی «هم‌میهن» را در شماره امروز بخوانید. گزارشی از آخرین پژوهش انجام‌شده درباره اطلاعات و داده‌های ۱۵۲ کشور در فاصله سال‌های ۱۹۷۱ تا ۲۰۲۱ است که در مجله «لنست» معتبرترین مجله بهداشت و درمان جهان منتشر شده و نشان داده است که تحریم‌ها به‌طور مستقیم و به‌طرز فاحشی باعث افزایش مرگ‌ومیر می‌شوند، و این فقط یکی از اثرات آن است که بر مرگ‌ومیر به‌ویژه در کودکان موثر است. درک این مسئله در رویکرد سیاست خارجی خود را نشان می‌دهد. نکته مهم دیگری که آقای پزشکیان به‌درستی گفت، این بود که: «ترس من از اسنپ‌بک یا تهدیدهای خارجی نیست؛ واهمه اصلی‌ام از اختلافات داخلی، از شکاف‌های درونی و درگیری‌ها است؛ اختلافاتی که زمانی شکل می‌گیرد که حقوق شهروندی افراد نادیده گرفته می‌شود؛ گروهی بر مصدر قدرت می‌نشینند و گروهی دیگر اساساً در بازی قدرت جایی نمی‌یابند.» هر دو گزاره این جملات درست است؛ زیرا خطر اصلی که کشور را تهدید می‌کند همین فقدان وحدت است و ریشه آن هم در بی‌توجهی به حقوق ملت و شهروندی است. همچنان که در ادامه هم تأکید کرد که: «اگر موشک و جنگنده‌های ۴۱۶ و ۴۲۵ داشته باشیم اما وحدت و انسجام مردم را نداشته باشیم، هیچ قدرتی نداریم.» ولی مشکل رویکرد آقای پزشکیان از همین جا آغاز می‌شود؛ رویکردی که در عمل به ضد این هدف تبدیل شده است، زیرا گفت: «من نمی‌توانم به مجلس دستور بدهم که این‌طور بنشیند یا آن‌طور برخیزد. نمی‌توانم به قوه قضائیه بگویم که این زندانیان سیاسی را آزاد کن یا نه. آنچه انجام می‌دهم، در چارچوب اختیاراتی است که دارم، نه صرفاً نظر شخصی.» تصور موجود در ایران چنین است که گویی قوای گوناگون کشور جزایر خودمختاری هستند که هر کدام می‌توانند ساز خود را بزنند. تجربه آقای پزشکیان در ماجرای قانون حجاب مغایر با این گزاره است. البته کسی نخواهد گفت که وی با قوای دیگر دعوا کند؛ ولی این را باید بداند که هر سه قوه حکومت و نهادهای دیگر همگی اجزای پیکر یک قدرت هستند. ← ۳

احمد پژمان
۱۳۱۴-۱۴۰۴

یادنامه فرهنگ ۱۳۰۱۶

رنگ آمیز نُه‌ها

بایادنوشت‌هایی از:
هوشنگ کامکار
وارطان ساهاکیان
بهروز غریب‌پور
علی صمدپور
علی جعفری پویان
امیر بهاری
سما بابایی

طراح: هادی جلیلی / هم‌میهن